

Tôi đã đi c đâu đó m&#t ti&#u lu&#n nói v&# h&#u, &# đó có nói dân Nam K&# nh&# tôi c&# quen mi&#ng phát âm là “hu”, khi&#n nh&#ng ng&#&#i b&#n B&#c K&# khó tính th&#&#ng nh&#n m&#t.

Nói “hu” nghe nh&# huyết gió, vui tai; nói “h&#u” ph&#i méo mi&#ng, méo môi không d&#, nh&#ng đ&#ng nào thì cũng có m&#t nghĩa là thôi, là ngh&#, là không còn v&#t l&#n v&#i đ&#i ... Tôi có ông anh hay ch&# Nho còn &# Vi&#t Nam, nghe tôi quy&#t đ&#nh h&#u trí ... đã d&#y tôi r&#ng: H&#u c&#a ch&# Nho bao g&#m hai b&# ch&#, Nhân Và M&#c ... có nghĩa là m&#t ng&#&#i v&# h&#u là có th&# ng&#i an nh&#n d&#&#i g&#c cây.

Năm nay tôi tròn 61 tu&#i. Cách đây 2 năm tôi đã đ&#nh k&# ho&#ch v&# h&#u &# tu&#i 60. Th&# nh&#ng, m&#t hôm tôi đ&#a v&# đ&#n v&#n an m&#t ông quan to, tu&#i l&#n h&#n tôi, t&#n m&#t ch&#ng ki&#n c&#nh huynh tr&#&#ng nhà mình không l&#i t&#c, b&# v&# con đ&#i x&# không đ&#&#c m&#n mà, &#u ái cho l&#m, tôi d&#m phân vân suy ng&#m câu: Ch&#a h&#u đ&#i đã bu&#n thiu

H&#u r&#i đ&#i s&# h&#t hiu th&# nào?!

Sau đó huynh tr&#&#ng đã có công ăn vi&#c làm, và phong đ&# cũng đã gia tăng theo túi ti&#n mà ph&#c h&#i hi&#n ngang d&#n, v&# con n&# tr&#ng vô cùng!

Do v&#y năm r&#i, đúng 60 tu&#i, s&# quá, tôi không dám v&# h&#u và c&# ch&#n ch&#, do đ&#. M&#i đ&#n khi con gái đ&#u lòng c&#a tôi cùng v&#i m&# nó nài n&# đ&# đ&#u, tôi m&#i đ&# can đ&#m quy&#t đ&#nh chính th&#c v&# h&#u ... tr&# h&#t m&#t năm theo d&# tr&#.

H&#u r&#i, d&#t b&# gánh n&#ng c&#a đ&#i, tôi m&#i th&#c s&# h&#i h&#n là mình đã v&# h&#u mu&#n m&#t m&#t

năm. Đ&i s&ng h&u sao mà nh& nhàng, thanh tao quá! Ch& có m&t chuy&n ch&a quen là m&i 7 gi& sáng, chim ngoài v& n đã ca hát líu lo, không làm sao t&p t&c n&m vui thêm đ&c. V& h&u r&i m&i th&y đ&i s&ng h&t s&c t& do, mu&n đi đâu thì đi, mu&n làm gì thì làm, không ràng bu&c, không c&n tuân theo gi& gi&c.

Ban mai, lúc nào thích, bang ra b& sông c&nh nhà, thi&n hành đ&c theo dòng n&&c ch&y l&ng l&, ho&c ng& l&ng n&m dài trên bãi c& công viên mà ng&m mây trôi vô t& trôi đ&t v& m&t phía chân tr&i xa xăm. Tr&a th& b& đ&n h& t&m, tha h& vùng v&y, l&n h&p, v&a bàn chuy&n khảo v&i nh&ng ng&&i b&n già m&i quen, ho&c ch&a t&ng g&p bao gi&. Chi&u xu&ng nhà có s&n v&&n tr&&c, v&&n sau, t&&i ki&ng, ng&m hoa ch& b&ng đối. Mu&n đi Footscray ăn ph&, hay xu&ng China Town đ&o ph& ph&&ng; ch& c&n th& b& m&y m&&i b&&c, đón xe tram, xe bus; mua vé gi&m giá ng&&c xuôi su&t ngày, mu&n v& lúc nào cũng êm, ch&ng ai bu&n nh&c nh&, ch&ng ai th&c m&c mong ch& ... Ti&c m&t chuy&n là tôi ch&a m&i đ&&c ông anh kính m&n thông th&o Nho ng& c&a tôi sang Úc đây ch&i m&t chuy&n, đ& cho ông t&n m&t ch&ng ki&n: Ngoài khu v&&n sau không k&, c&nh nhà còn có m&t công viên mệnh mông, đ&y cây xanh, r&p bóng mát, m&c s&c n&m ng&i đ&&i g&c cây .. s& th&y ý nghĩa ch& h&u y nh& ti&ng Nho t&&ng hình mô t&.

Tôi nói đ&iu này, không ngoa m&t chút nào c&: Cu&c s&ng vui thú đ&n viên c&a tôi s&&ng h&n N& Hoàng, nh& nh&nh h&n quý th&y & các Chùa Bát Nhã. Có đúng không quý v&?! - N& Hoàng lúc nào cũng n&m n&p lo s& đ& đ&iu, s& c& báo chí th&&ng xuyên rình mò ... còn các Ch& Tôn thì cũng ph&i ch& Ph&t t& b&m th&y, b&ch s& ph& kính m&i th& trai.

Tôi thì ch&ng s&, ch&ng phi&n, ch&ng ch&, ch&ng c&n gì c&; đôi thì ăn, m&t thì ng&. L&&i thì có s&n c&m trong n&i t& đ&ng gi& &m 24/24, mì ăn li&n đ& tr& trong kho có th&a; siêng năng hằng hái h&n thì ra xe công c&ng, đi xa m&t chút thì là c&m Vi&t, c&m Tàu, Sushi Nh&t B&n; g&n k& m&t bên thì Khu Shopping High Point, món ăn x& nào mà thi&u, Th& Nhĩ K&, Ai C&p, Trung Đông cũng có luôn.

Nh&ng bu&i tr&a n&ng &m chan hòa, tôi n&m đ&ng đ&a, k&o k&t chỉ c& v&ng quê h&&ng tha h& mà nh& th&&ng v& con nh&n tr&ng Gò Công; đ&&i mái hiên nhà th&y t&, gió hiu hiu mát r&&i, tôi v& à đ&c sách kim c&, v&a nh&p chung trà Ô Long th&&ng h&o h&ng, v&a nghe ti&ng chim nh&t khoan, du đ&&ng b&t t&n, hòa l&n v&i ti&ng róc rách t& hòn non b& ...

Đôi lúc gi&t mình, tôi t& c&m th&y cu&c s&ng c&a mình đ&o sau này sao mà thi&n tông và vô vi quá xá ... gi&ng nh& b&n câu th& c&a Thi&n S& Tr&n Nhân Tông:

Ai Bỏ Vỡ Hủy là Khó

Tác Giả: Võ Đ&i Sinh, Australia

Thứ Năm, 18 Tháng 3 Năm 2010 05:01

*Đ&i vui đ&o h&ỹ tùy duyên
Đói đ&n thì ăn, m&t ng& l&n
Trong nhà có b&u, thôi tìm ki&m
Đói c&nh vô tâm kh&i ph&i thì n*

Nói r&ng cu&c s&ng c&a tôi bây gi& thì n quá, có lẽ là tôi đang múa rìu qua m&t các v& thì n s& chuyên nghi&p, quý v& Th&ng T&a, Đ&i Đ&c kh& kính; nh&ng ch&c ch&n là tôi đang t&p s&ng tr&n v&n theo b&n câu th& con cóc mà tôi t& đ&t ra làm m&u m&c cho tôi sau đây:

*T& đ& v& h&u s&ng r&t nhàn
Không danh, không l&i, ch&ng lo toan
Đ&c thua, h&n thì t, không màng đ&i
Ch& giữ cho lòng m&t th&nh th&i*

Võ Đ&i Sinh, Australia